

Arrest

nr. 294 557 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 21 oktober 2020, samen met haar zoon A. A. S. H., diende op 9 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 februari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 1 maart 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 09/11/2020

Overdracht CGVS: 23/03/2021

U had op 12 december 2022 van 09.10 uur tot 13.05 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en uw advocaat, meester Van Overdijn Bruno loco meester Van Loobuyck Alexander.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot Shiidle-clan te behoren. U verklaart geboren tot zijn op 1 oktober 1990 in Jowhar in de provincie Middle Shabelle. Op 8-jarige leeftijd verhuisde u naar Mogadishu waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië.

In 2019 begon u te werken als huishoudhulp bij A.(...) A.(...) A.(...), werkzaam als minister voor de Somalische overheid. In de zevende maand van 2020 werd u gecontacteerd door uw vorige werkgever, J.(...) die behoort tot de Abgaal-clan, met de vraag naar zijn winkel te komen. Daar trof u leden van Al-Shabaab aan die u vroegen om met hen samen te werken en A.(...) te doden. U weigerde aanvankelijk maar onder druk van J.(...) ging u uiteindelijk toch akkoord. U kreeg een telefoon en er werd u gezegd maandag terug te komen naar de winkel. Eens thuisgekomen bracht u uw broer meteen op de hoogte van uw ontmoeting met Al-Shabaab. Uw broer bracht op zijn beurt meteen A.(...) op de hoogte die op zijn beurt zijn personeel inschakelde om de zaak te behandelen. U werd ondervraagd door enkele mannen. Op zondag liet u de mannen de winkel zien en op maandag ging u naar de afspraak. Op het moment dat u aankwam in de winkel werden J.(...) en de leden van Al-Shabaab gearresteerd. U werd ook meegenomen naar het politiekantoor voor verhoor. Toen u het politiekantoor verliet, voelde u zich onwel en werd u naar het ziekenhuis gebracht. Tijdens uw verblijf in ziekenhuis kwamen er leden van de Abgaal-clan naar uw huis. U werd namelijk verantwoordelijk geacht voor zijn arrestatie. Aangezien u niet thuis was werd uw broer om het leven gebracht. U werd door een buurvrouw op de hoogte gebracht van het overlijden van uw broer. Nadat u dit nieuws vernam hebt u het ziekenhuis verlaten en bent u ondergedoken bij een vriendin om de dag daarna te vertrekken naar uw oom in Afgooye om vervolgens op in september 2020 Somalië het verlaten. U reisde via Djibouti en Turkije naar Griekenland waar u 23 dagen verbleef. Daarna bent u via Italië naar België gereisd. U kwam aan in België op 21 oktober 2020 en diende op 9 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u twee medische attesten en een psychologisch attest voor. Daarnaast legde u ook een kaart van GAMS, een geboorteakte, een identiteitsdocument en de werkkaart van A.(...) A.(...) A.(...) voor.

Bij terugkeer vreest u in de eerste plaats de Abgaal-clan. Daarnaast vreest u ook problemen te krijgen omdat u behoort tot de Shiidle-clan. Tot slot uitte u ook een vrees in hoofde van uw zoon. U verklaart namelijk dat het in Somalië niet veilig is voor uw zoon omwille van de problemen die u hebt gekend.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst stelde u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en op Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) op 19 maart 2021 dat er geen kwetsbaarheden waren in uwen hoofde. U verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken.

Wanneer er u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u documenten bij hebt die u nog niet eerder hebt neergelegd overhandigde u een attest opgemaakt door klinisch psycholoog M.(...) M.(...) S.(...) op 29 november 2022. Hoewel dit attest melding maakt van post-traumatische stress, blijkt er echter niet uit dat dit een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. U bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u gaat vandaag antwoordt u dat alles goed gaat met u (CGVS, p. 6). U gevraagd of u medicatie neemt antwoordt u ontkennend. Tevens werd u er op gewezen dat indien u nood heeft aan een extra pauze u dit mag aangeven (CGVS, p. 6).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden en inconsistenties die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u het overheidspersoneel op zondag de winkel moest laten zien en dat u een boerka moest dragen zodat u onherkenbaar was (CGVS, p. 18 en 23). Hiervan maakte u echter geen melding op de DVZ. Op de DVZ verklaarde u echter dat het overheidspersoneel u meteen vergezelde naar de afspraak die reeds gepland was. Daarnaast verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u na de arrestatie van de Al-Shabaableden en J.(...) werd overgebracht naar het politiekantoor van Wadajir waar u verklaringen moest afleggen (CGVS, p. 19). Ook dit bracht u niet ter sprake op de DVZ. Tot slot verklaarde u op de DVZ dat niet alleen uw broer om het leven werd gebracht bij de inval in uw huis maar ook de dochter van uw zus (vragenlijst CGVS, p. 3 vraag 5). Hiervan maakt u echter geen melding meer tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Meer zelfs, u brengt de dochter van uw zus gedurende het volledige persoonlijk onderhoud helemaal niet meer ter sprake. Ook niet wanneer er u gevraagd werd naar familieleden in Somalië. Dit is opmerkelijk aangezien u wel aanhaalt dat na uw vertrek uw oom M.(....) werd gedood ten gevolge van uw problemen en dat zijn zonen en uw moeder gevlucht zijn naar Jowhar (CGVS, p. 9-11, 22 – 23). Het lijkt onwaarschijnlijk dat u hierbij de dood van de dochter van uw zus zou vergeten vermelden. Aangezien het hier essentiële elementen betreft in uw asielrelaas kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover eensluidende verklaringen aflegt.

Verder wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast omdat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u weldegelijk gewerkt hebt als huishoudhulp voor A.(...) A.(...) A.(...). Er dient te worden aangestipt dat u weinig informatie kan geven over de job van uw vermeende werkgever. U gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de job van A.(....) geraakt u niet verder dan de beperkte verklaring dat hij de directeur was van het ministerie van communicatie wat niet overeenstemt met de door voorgelegde werkkaart. Daarop staat namelijk vermeld dat hij de minister was van informatie, cultuur en toerisme wat dan weer overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd wanneer hij gestart is met zijn job moet u het antwoord schuldig blijven. Verder verklaart u dat hij niet vaak naar huis kwam omdat hij bang was. U gevraagd hoeveel keer u hem gezien hebt in de periode dat u daar werkte, antwoordt u dat u hem een paar keer hebt gezien maar u weet niet exact hoeveel keer (CGVS, p. 21). Daarnaast verklaarde u ook op de Dienst Vreemdelingenzaken ook dat Al-Shabaab al eerdere pogingen had gedaan om A.(...) te doden. U gevraagd om hierover meer te vertellen moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U hebt dit enkel te horen gekregen van Al-Shabaab toen ze u benaderden. U gevraagd of u ooit getuige bent geweest van bepaalde gebeurtenissen toen u aan het werk was, antwoordt u ontkennend. U gevraagd of de echtgenote van A.(...) u ooit iets verteld heeft over pogingen van Al-Shabaab om haar echtgenoot om het leven te brengen antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS, p. 22). Hoewel er niet kan van u verlangd kan worden tot u alles metterdaad tot in het kleinste detail kan weergeven, kan er wel redelijkerwijs van u verwacht wordt u iets meer concrete informatie weet te geven over de activiteiten van uw werkgever. Ten slotte was hij een ver familielid, werkte u ongeveer een jaar lang zes dagen per week voor hem en heeft uw tewerkstelling bij hem in wezen rechtstreeks bijgedragen tot uw vertrek uit Somalië (CGVS, p. 13). U legt daarnaast geen enkel begin van bewijs voor dat u daadwerkelijk voor A.(...) A.(...) A.(...) hebt gewerkt.

Deze vaststellingen dienen in rekening te worden gebracht bij het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte feiten die volledig voortvloeien uit de zogenaamde tewerkstelling bij A.(...).

Daarnaast dient er vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw beweerde samenwerking met Al-Shabaab evenmin overtuigen. Er kunnen enkele vaststellingen gemaakt worden die afbreuk doen aan de waarschijnlijk van uw verklaringen. Ten eerste verklaart u dat u aanvankelijk geweigerd hebt om samen te werken met Al-Shabaab en dat Al-Shabaab dit helemaal geen probleem vond. Het was uiteindelijk onder druk van J.(...) dat u akkoord ging met het voorstel van Al-Shabaab (CGVS, p. 18). Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab u zou vragen om in opdracht van hen A.(...) te doden om er dan uiteindelijk geen probleem van te maken dat u de opdracht weigert. Deze vraag van Al-Shabaab lijkt immers al te vrijblijvend. Er kan redelijkerwijs van Al-Shabaab verwacht worden dat zij doordachte beslissingen maken waarbij de risico's worden afgewogen. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat intimidatie en omkoping veelgebruikte rekruteringsmethodes zijn die Al-Shabaab toepast om personen tot samenwerking te aan te zetten.

Ten tweede lijkt het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab specifiek u zou vragen om A.(...) om het leven te brengen (CGVS, p. 19). U gevraagd om welke reden u gecontacteerd werd door Al-Shabaab om deze opdracht uit te voeren antwoordt u dat Al-Shabaab deze vraag aan u stelde omdat u wist wanneer A.(...) naar huis zou komen (CGVS, p. 22). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab u zou gezien hebben als de geschikte kandidaat om deze opdracht uit te voeren. U verklaarde namelijk eerder in het persoonlijk onderhoud dat A.(...) hoofdzakelijk op zijn werkplaats verbleef en amper naar huis kwam. U hebt hem in al de tijd dat u voor hem werkte slechts een paar keer gezien (CGVS, p. 21). Dit maakt het überhaupt al vreemd dat Al-Shabaab u zou willen inschakelen voor de opdracht. Daarnaast kan een ver familielid én werknemer van het doelwit moeilijk beschouwd worden als de persoon waar Al-Shabaab het meeste vertrouwen in zou vestigen en van wie men er zomaar van uit zou gaan dat hij/zij zijn medewerking zou verlenen bij het volbrengen van hun operatie. In het bijzonder omdat nergens uit uw verklaringen blijkt dat Al-Shabaab u eerder voor hun zaak had proberen te winnen door u te indoctrineren of te intimideren opdat u de opdracht zou voeren. U verklaart enkel dat ze u geld beloofd hadden (CGVS, p. 22). Door iemand als u die op geen enkele manier in de greep zit van Al-Shabaab of loyaal is aan Al-Shabaab in te zetten voor een dergelijke opdracht, was het risico dat A.(...) zou ingelicht worden over hun plannen zeer groot. Meteen nadat u benaderd werd door Al-Shabaab bracht u uw broer hiervan op de hoogte die op zijn beurt A.(...) op de hoogte brengt. Hij onderneemt meteen actie en schakelt overheidsmensen in die een onderzoek starten (CGVS, p. 18). Meer zelfs, de leden van Al-Shabaab kunnen uiteindelijk gearresteerd worden en J.(...) werd uiteindelijk veroordeeld tot de doodstraf (CGVS, p. 19 en p. 23).

Ten derde lijkt het onwaarschijnlijk dat het zo gemakkelijk zou zijn om A.(...) om het leven te brengen als u laat uitschijnen. U gevraagd naar de opdracht die u kreeg van Al-Shabaab antwoordt u dat u een telefoon, waarin een explosief zat verwerkt, onder zijn auto moest plaatsen (CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de bedenking of u deze opdracht wel zou kunnen uitvoeren zonder betrappt te worden verklaart u dat u erin geslaagd zou zijn mocht u dit gewild hebben (CGVS, p. 22). U gevraagd naar de veiligheidsmaatregelen die getroffen worden ter bescherming van overheidspersoneel antwoordt u dat A.(...) geen veiligheidsagenten had die instonden voor zijn veiligheid (CGVS, p. 21). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat overheidspersoneel gevisieerd wordt en vaak het slachtoffer worden van aanslagen door Al-Shabaab, wat ook blijkt uit uw verklaringen. Tevens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de overheid weldegelijk maatregelen neemt om zijn personeel te beschermen zoals onder andere voorzien in veiligheidsagenten.

Ten vierde kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen over de arrestatie van J.(...) en de andere leden van Al-Shabaab. Toen u voor het eerst benaderd werd door Al-Shabaab werd er u gezegd dat u maandag opnieuw verwacht werd in de winkel. Toen u uiteindelijk op de afgesproken dag naar de winkel van J.(...) kwam, blijken de leden van Al-Shabaab daar helemaal niet te zijn. Meer zelfs, J.(...) moest hen twee keer opbellen met de vraag om welke reden ze niet aanwezig waren op de afspraak en of ze nog van plan waren te komen (CGVS, p. 19). Dit is op z'n minst vreemd te noemen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab niet komt opdagen op een afspraak die door hen werd gemaakt en die tot doel had een minister om het leven te brengen. Al deze vaststelling doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde samenwerking met Al-Shabaab.

Tevens kan er vastgesteld worden dat uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Somalië niet logisch zijn. U stelt dat u zich onwel voelde nadat de leden van Al-Shabaab en J.(...) gearresteerd werden en dat u naar het ziekenhuis werd gebracht. Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis kwamen er leden van de Abgaal-clan langs bij u thuis en werd uw broer gedood door hen waarop u meteen beslist het ziekenhuis te verlaten en onder te duiken in Afgooye om vervolgens Somalië te verlaten. Hierbij kan er gesteld worden dat het opmerkelijk is dat u wel hulp krijgt van de overheid wanneer u problemen ervaart met Al-Shabaab maar niet wanneer u problemen krijgt met de Abgaal-clan terwijl deze problemen net voortvloeien uit de problemen met Al-Shabaab. U geconfronteerd met deze bedenking legt u inconsistente verklaringen af. Eerst verklaart u dat het overheidspersoneel u niet kan helpen omdat zij zelf tot de Abgaal-clan behoren. Later verklaart u dan weer dat de overheid niet tussenkomt omdat het hier om een clanconflict gaat (CGVS, p. 22 en 23). U gevraagd hoe clanconflicten opgelost worden in Somalië verklaart u dat families dat onderling regelen. U gevraagd of clanoudsten een belangrijke rol spelen bij het oplossen van clanconflicten antwoordt u ontkennend. Afgezien van de inconsistentie in uw verklaringen, kan er ook aan beide verklaringen geen geloof gehecht worden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat clanoudsten een centrale rol spelen in het oplossen van geschillen tussen verschillende clans door op te treden als bemiddelaar. Daarnaast blijkt ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat niet al het overheidspersoneel tot de Abgaal-clan behoort, maar dat de macht verdeeld wordt over de vier grootste clans. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u op z'n iemand op de hoogte zou gebracht

hebben van uw problemen met de Abgaal-clan. Tevens doen uw verklaringen aangaande de arrestatie van J.(...), die behoort tot de Abgaal-clan, verder afbreuk aan de door aangehaalde vrees. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat J.(...), die tot de Abgaal-clan behoort, wel gearresteerd werd en de personen die uw broer en oom om het levens brachten en eveneens tot de Abgaal-clan behoren niet. U gevraagd om welke reden ze J.(...) hebben gearresteerd en de andere leden van zijn clan niet antwoordt u dat de feiten waarvoor hij gearresteerd werd duidelijk waren en dat hij terechtgesteld kon worden. Dit is echter geen afdoende verklaring. Uit uw asielrelaas blijkt echter dat zowel uw broer als uw oom gedood werden door een personen die behoren tot de Abgaal-clan. U geconfronteerd met de bedenking dat deze feiten ook duidelijk lijken, aangezien het hier gaat om moord antwoordt u dat dit bewijst dat uw clan geen macht heeft en dat jullie niet gewapend zijn (CGVS, p. 22). Met deze verklaring bent u er niet in geslaagd om de vraagtekens die het CGVS reeds plaatste bij uw verklaringen weg te werken. Daarnaast lijkt het ook weinig waarschijnlijk dat A.(...) u aan uw lot zou overlaten nadat u zijn leven hebt gered.

Tot slot verklaart u problemen te hebben gekend in Somalië omdat u tot een minderheidsclan behoort. U gevraagd naar de positie van uw clan in de Somalische samenleving stelt u dat ze geen hoog statuut hebben. U gevraagd hoe u benaderd werd door mensen in uw wijk antwoordt u dat ze jullie de "Jareermensen" noemden. U gevraagd wat ze hiermee bedoelen antwoordt u dat ze jullie gewoon wilden kleineren. U gevraagd op welke manier ze jullie wilden kleineren antwoordt u dat uw clan niet gewapend is en dat ze geen macht hebben. U gevraagd naar andere incidenten verklaart u dat er nog veel zaken gebeurd zijn zonder concrete voorbeelden aan te halen (CGVS, p. 15). Later nogmaals gepeild naar mogelijke persoonlijke problemen die u gekend hebt omwille van uw clan, zegt u dat u niet naar school ging omdat u moest binnenblijven van uw moeder. Ze was bang dat u verkracht zou worden onderweg. Daarnaast geeft u aan in de koranschool gepest te zijn geweest omwille van uw clan (CGVS, p. 24). Met deze verklaringen slaagt u er niet in om het CGVS ervan te overtuigen dat u op basis van uw behoren tot een minderheidsclan systematisch gediscrimineerd werd of het slachtoffer werd van feiten die gecategoriseerd kunnen worden als vervolging volgens de Vluchtelingenconventie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab en de daaruitvloeiende problemen met de Abgaal-clan, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Aangaande de vrees die u aanhaalt in hoofde van uw minderjarige zoon, A.(...) S.(...) A.(...), kan er gesteld worden dat er hieraan geen geloof kan worden gehecht. U verklaart namelijk dat de vrees voortvloeit uit de problemen die u heb gekend in Somalië. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab kan er een evenmin geloof gehecht worden aan de vrees die u aanhaalt in hoofde van uw minderjarige zoon (CGVS, p. 20).

Ter staving van uw verzoek legde u een psychologisch attest voor. Op dit attest staan de data vermeld waarop u op consultatie ging bij uw psycholoog en de diagnose die werd gesteld. Tevens vermeld het attest op basis van welke testen de psycholoog tot deze diagnose kwam. Dit attest vormt echter geen bewijs van de omstandigheden waarin u psychische problemen zou hebben opgelopen. De arts of psycholoog doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt dat de psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op uw verklaringen – verklaringen die overigens niet helemaal overeenstemmen met de verklaringen die u aflegde op het CGVS. Zo staat er in het attest te lezen dat u als huishoudster werkte voor een niet nader omschreven man. Een groep mannen vroeg u hem te helpen ombrengen, wat u geweigerd hebt. Nadien ontving u bedreigingen. Ook zouden er familieleden van u omgekomen zijn tijdens clanconflicten zonder dat er hierbij wordt gespecificeerd om welke leden het gaat en of deze clanproblemen een verband hebben met de andere feiten. Bijgevolg vormt het psychologisch attest geen voldoende bewijs voor de door u aangehaalde vluchtmotieven. Tot slot wordt er nog op gewezen dat uit uw gehoor op het CGVS blijkt dat u in staat bent om uw asielrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten. Dit alles brengt met zich mee dat er géén overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de psychische elementen waarvan sprake in het attest een afbreuk doen aan de uitkomst van uw verzoek of de redenen waarop deze is gestoeld.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter

van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980

Daarnaast legde u ook nog twee medische attesten voor en een kaart van GAMS. Uit het eerste attest blijkt dat u genitale verminking type 3 hebt ondergaan. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u een vrees hebt aangaande de genitale verminking die u reeds onderging bij terugkeer naar Somalië antwoordt u dat geen vrees hebt hieromtrent (CGVS, p. 6). Met de kaart van GAMS toont u louter dat u contact hebt gehad met deze organisatie. Uit het tweede attest blijkt dat u aan HTA lijdt en hiervoor een medicamenteuze behandeling volgt. U gevraagd of dit document verband houdt met uw verzoek om internationale bescherming blijkt dit niet het geval te zijn. U legt dit document louter voor omdat u gehoord had dat het belangrijk was om alle documenten waarover u beschikt voor te leggen tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 6). Verder legt u ook een kopie voor van een identiteitsdocument en een geboorteakte. Betreffende deze documenten dient er te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes en andere identiteitsdocumenten, zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Tot slot legt u ook de kopie van de werkkaart voor van A.(...) A.(...) A.(...) Dit document bewijst niet dat u weldegelijk voor deze persoon hebt gewerkt, waardoor het evenmin de geloofwaardigheid van uw relaas kan herstellen (cf.supra).

De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen enkele verduidelijkingen van de door u afgelegde verklaringen. Aangezien deze verklaringen geen betrekking hebben op de kernelementen van uw asielrelaas kunnen ze evenmin de geloofwaardigheid van uw asielrelaas herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en mortieraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypen van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn.

Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvoi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift

- In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekster licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens bepaalde zaken niet te hebben verteld op het gehoor op de DVZ

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek! Alles wat verwerende partij verzoekende partij verwijt, heeft zij zelf in de hand gewerkt. Immers, verzoekende partij kreeg de kans niet om uit te breiden en ze werd telkens onderbroken en “gerustgesteld” dat zij alles op het gehoor op het CGVS meer in detail zou kunnen vertellen. Verzoekende partij vertrouwde dan ook op het woord van verwerende partij en trachtte haar verklaringen zo beknopt mogelijk te houden. Het gaat dan ook niet op om haar thans te verwijten bepaalde zaken niet te hebben verteld op de DVZ.

II.1.2 Verwerende partij gaat als volgt verder:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft alle informatie gegeven over haar werkgeven die zij had. Hij besprak ook niet elk detail over zijn werk met verzoekende partij. Verzoekende partij verklaarde dat hij als ‘Directeur werkte voor de ministerie van communicatie’, wat ook overeen komt met de informatie die te lezen valt op zijn kaart die verzoekende partij recentelijk ook kon bekomen:

[kopie werkkaart A. A. A.]

Verzoekende partij heeft ook geen uitgebreide politieke kennis en heeft het werk van de heer A.(...) samengevat onder de term ‘directeur van Communicatie. Uiteraard is verzoekende partij niet op de hoogte van details als wanneer hij gestart is met zijn job, hoe Al Shabab in het verleden geprobeerd had om hem te vermoorden,... dergelijke informatie werd niet gedeeld met een vrouw.

Verzoekende partij hield zich bezig met haar eigen werk, en wat dat inhield heeft zij uitgebreid verteld tijdens het gehoor:

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11-12]

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13]

II.1.3 Verwerende partij gaat vervolgens verder met zaken die zij “onwaarschijnlijk acht” :

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft haar relaas niet gebaseerd op wat er voor verwerende partij “waarschijnlijk” of “logisch” zou zijn. Zij heeft verteld wat haar is overkomen en het komt niet toe aan verwerende partij om haar relaas te gaan aanpassen naar een versie die ze “waarschijnlijker” acht. Dit vormt geen ernstig argument om het relaas en de problemen van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Verzoekende partij heeft hier erg uitgebreid over verteld tijdens haar gehoor op het CGVS en was ook erg emotioneel bij het ophalen van deze herinneringen :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17-19]

Verzoekende partij kan maar vertellen wat er is gebeurd, dat verwerende partij het handelen van Al Shabab “niet logisch” vindt en/of bepaalde gebeurtenissen “onwaarschijnlijk” acht, is geen objectief en gegrond argument dat een negatieve beslissing rechtvaardigt noch stelt het verzoekende partij in de mogelijkheid om een verweer te voeren gezien het puur gebaseerd is op het “fingerspitzengefühl” van verwerende partij.

II.1.4. Verzoekende partij meent dat verwerende partij erg snel en onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van haar asielaanvraag en zich niet heeft kunnen inleven in de bijzonder moeilijke omstandigheden waarin zij heeft moeten (over)leven en al hetgeen zij heeft meegemaakt.

Verwerende partij baseert haar hele beslissing op enkele zaken die zij ‘opmerkelijk’ vindt, maar legt de bijzonder uitgebreide uitleg van verzoekende partij gewoonweg naast zich neer. Wat verzoekende partij ‘opmerkelijk’ vindt is irrelevant en vorm helemaal geen ernstig argument om het relaas, de vrees en de problemen van verzoekende partij te weerleggen.

Verzoekende partij meent dat zij alles erg duidelijk en uitgebreid heeft verteld en dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster licht toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partij is daar niet mee eens. Zij meent dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

II.2.2 Verzoekende partij meent dat Mogadishu op heden absoluut niet veilig is en ze zich er niet kan vestigen en een menswaardig leven leiden. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus rapport “Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu” gepubliceerd op 9 september 2022 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Nochtans schetst haar eigen rapport onthutsend beeld over de situatie in Mogadishu. Daarin wordt bevestigd dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is. Uit het rapport van 9 september 2022 blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar verder is toegenomen, p. 27 COI focus rapport 9 september 2022:

[uittreksel tabel voormelde bron]

Er werd tijdens deze rapporteringsperiode het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd, p. 28 COI focus rapport:

[Ibid., p. 28]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd, het is er zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen.

Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport. Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd, p. 29 COI focus rapport:

[Ibid., p. 29]

Verskillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is, p. 31 COI focus rapport:

[Ibid., p. 31]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk.

II.2.3 Na het lezen van dit COI focus rapport kan bezwaarlijk gesteld worden dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 42

[Ibid., p. 42]

II.2.4 Het rapport van 9 september 2022 geeft maar een fractie van de incidenten een aanslagen aan in Mogadishu en minimaliseert ze heel erg.

Verzoekende partij zal hieronder enkele recente incidenten aanhalen die die aantonen dat het absoluut niet veilig is voor verzoekende partij om terug te keren naar Somalië en dat zij – minstens – in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. De situatie is er immers de laatste maanden verder verslechterd en de aanslagen waarbij tientallen (burger)doden vielen zijn sterk toegenomen.

- Zo pleegde de Al Shabab begin dit jaar verschillende aanslagen in meerdere Somalische steden waarbij minstens 15 burgers om het leven kwamen. (stuk 5)

- In augustus 2022 vielen er minstens 20 doden toen de terroristen van Al Shabab een hotel in Mogadishu bestormden. (stuk 3)

- In mei 2022 vielen er 4 doden en 7 gewonden bij de zoveelste aanslag van AL Shabab

[citaat <https://reliefweb.int/report/somalia/least-four-killed-and-seven-injured-al-shabaab-suicide-attack-site-upcoming-somali>]

- Ook in maart en april 2022 volgden er tal van aanslagen door Al Shabab, waaronder deze:

[citaat

https://en.wikipedia.org/wiki/March_2022_Somalia_attackshttps://en.wikipedia.org/wiki/March_2022_Somalia_attacks]

En

[citaat https://en.wikipedia.org/wiki/April_2022_Mogadishu_bombing]

- In februari 2022 kwamen minstens 9 mensen om bij een aanslag in Mogadishu. (stuk 4)
Al deze aanslagen tonen ontegensprekelijk aan dat de huidige situatie in Mogadishu absoluut niet veilig beschouwd kan worden en dat verzoekende partij er imminent gevaar loopt voor haar leven.
Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij "soms" burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan "soms" de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen. De rapporten waarop verwerende partij zich baseert, zijn anderhalf jaar oud en volledig achterhaald, zoals blijkt uit de verschillende voorbeelden die hierboven werden aangehaald. Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.5. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:
[citaat Human Rights Watch, World Report 2020: Somalia]

II.2.6. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:
[Ibid.]

II.2.7 Niet voor niets heeft de VN-Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:
[citaat <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N22/306/06/PDF/N2230606.pdf?OpenElement>]

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken, cf. p. 47-48 COI focus rapport 28 februari 2022:
[citaat voormelde bron]

De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen".

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift drie persberichten (verzoekschrift, stukken 3-5).

2.1.2. In een aanvullende nota van 10 juli 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- UNHCR's *"International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia"* van september 2022;
- EUAA's *"Country Guidance: Somalia"* van juni 2022;
- EUAA's *"Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation"* van februari 2023;
- COI Focus *"Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu"* van Cedoca van 21 maart 2023.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster stelt dat zij de kans niet kreeg om in detail te treden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zij daarom trachtte haar verklaringen zo beknopt mogelijk te houden, stelt de Raad vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden en omissies kernelementen van verzoeksters asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekster deze elementen correct weergeeft. Daarenboven werden verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Somalisch en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. De Raad acht de volgende vaststellingen van de commissaris-generaal aldus correct en pertinent: *"Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden en inconsistenties die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u het overheidspersoneel op zondag de winkel moest laten zien en dat u een boerka moest dragen zodat u onherkenbaar was (CGVS, p. 18 en 23). Hiervan maakte u echter geen melding op de DVZ. Op de DVZ verklaarde u echter dat het overheidspersoneel u meteen vergezelde naar de afspraak die reeds gepland was. Daarnaast verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u na de arrestatie van de Al-Shabaableden en J.(...) werd overgebracht naar het politiekantoor van Wadajir waar u verklaringen moest afleggen (CGVS, p. 19). Ook dit bracht u niet ter sprake op de DVZ. Tot slot verklaarde u op de DVZ dat niet alleen uw broer om het leven werd gebracht bij de inval in uw huis maar ook de dochter van uw zus (vragenlijst CGVS, p. 3 vraag 5). Hiervan maakt u echter geen melding meer tijdens het persoonlijk onderhoud helemaal niet meer ter sprake. Ook niet wanneer er u gevraagd werd naar familieleden in Somalië. Dit is opmerkelijk aangezien u wel aanhaalt dat na uw vertrek uw oom M.(...) werd gedood ten gevolge van uw problemen en dat zijn zonen en uw moeder gevlucht zijn naar Jowhar (CGVS, p. 9-11, 22 – 23). Het lijkt onwaarschijnlijk dat u hierbij de dood van de dochter van uw zus zou vergeten vermelden. Aangezien het hier essentiële elementen betreft in uw asielrelaas kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover eensluidende verklaringen aflegt."*

Waar verzoekster voor het overige volhardt in haar ondoorleefde verklaringen en deze tracht te verschonen door te stellen dat haar werkgever niet elk detail over zijn werk met haar besprak, dat zij geen uitgebreide politieke kennis heeft en dat dergelijke informatie en meer niet gedeeld wordt met een vrouw, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier: *“Verder wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast omdat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u weldegelijk gewerkt hebt als huishoudhulp voor A.(...) A.(...). A.(...). Er dient te worden aangestipt dat u weinig informatie kan geven over de job van uw vermeende werkgever. U gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de job van A.(...) geraakt u niet verder dan de beperkte verklaring dat hij de directeur was van het ministerie van communicatie wat niet overeenstemt met de door voorgelegde werkkaart. Daarop staat namelijk vermeld dat hij de minister was van informatie, cultuur en toerisme wat dan weer overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd wanneer hij gestart is met zijn job moet u het antwoord schuldig blijven. Verder verklaart u dat hij niet vaak naar huis kwam omdat hij bang was. U gevraagd hoeveel keer u hem gezien hebt in de periode dat u daar werkte, antwoordt u dat u hem een paar keer hebt gezien maar u weet niet exact hoeveel keer (CGVS, p. 21). Daarnaast verklaarde u ook op de Dienst Vreemdelingenzaken ook dat Al-Shabaab al eerdere pogingen had gedaan om A.(...) te doden. U gevraagd om hierover meer te vertellen moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U hebt dit enkel te horen gekregen van Al-Shabaab toen ze u benaderden. U gevraagd of u ooit getuige bent geweest van bepaalde gebeurtenissen toen u aan het werk was, antwoordt u ontkennend. U gevraagd of de echtgenote van A.(...) u ooit iets verteld heeft over pogingen van Al-Shabaab om haar echtgenoot om het leven te brengen antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS, p. 22). Hoewel er niet kan van u verlangd kan worden tot u alles metterdaad tot in het kleinste detail kan weergeven, kan er wel redelijkerwijs van u verwacht wordt u iets meer concrete informatie weet te geven over de activiteiten van uw werkgever. Ten slotte was hij een ver familielid, werkte u ongeveer een jaar lang zes dagen per week voor hem en heeft uw tewerkstelling bij hem in wezen rechtstreeks bijgedragen tot uw vertrek uit Somalië (CGVS, p. 13). U legt daarnaast geen enkel begin van bewijs voor dat u daadwerkelijk voor A.(...) A.(...) A.(...) hebt gewerkt.*

Deze vaststellingen dienen in rekening te worden gebracht bij het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte feiten die volledig voortvloeien uit de zogenaamde tewerkstelling bij A.(...).”

Waar verzoekster nog stelt dat de verklaringen die zij heeft afgelegd overeenkomen met de informatie die te lezen valt op de werkkaart van haar werkgever die zij heeft neergelegd, benadrukt de Raad dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Verder wijst de Raad op de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier: *“Tot slot legt u ook de kopie van de werkkaart voor van A.(...) A.(...) A.(...) Dit document bewijst niet dat u weldegelijk voor deze persoon hebt gewerkt, waardoor het evenmin de geloofwaardigheid van uw relaas kan herstellen (cf.supra).”*

Aangezien verzoekster met haar grief dat de bestreden beslissing verder haar relaas als onwaarschijnlijk beoordeeld de motieven van de bestreden beslissing niet dienstig weerlegt, blijft de uitgebreide motivering over de weigering van de vluchtelingenstatus onverminderd overeind, wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier integraal hernomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht

op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of zij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoekster verklaart afkomstig te zijn van Mogadishu, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van juni 2022, UNHCR's "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022 en de COI Focus "*Somalië Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van 21 maart 2023 heeft bijgebracht waarin de vaststellingen van de bestreden beslissing steun vinden.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld in de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, kende een piekmoment in augustus 2022. Ook de dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022, de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad, werpt geen ander licht op de trends en patronen zoals die naar voren komen in de beoordeling van de landeninformatie van de bestreden beslissing.

De COI Focus van Cedoca van 21 maart 2023 vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen. Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Zij voert geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP